

Big Star

Briljante carrière met louter hoogtepunten

Big Star en Nick Skelton behoren tot de allerbeste combinaties uit de historie van de springsport. Al van jongs af aan was de KWPN-erkende Quick Star-zoon een echte spraakmaker en met grote klasse loste hij alle verwachtingen in; Olympisch kampioen Rio de Janeiro, teamgoud Olympische Spelen Londen en winnaar van de Grote Prijs van Aken. Big Star heeft een carrière die louter uit hoogtepunten bestaat.

TEKST: PETER VAN DER WAAIJ • BEELD: DIRK CAREMANS

Voor de Schoorlse paardenhandelaar en fokker Cees Klaver begint het allemaal met de aankoop van Big Stars moeder Jolanda. Deze Nimmerdor-dochter komt als tweeënhalfjarige in eigendom van de toonaangevende paardenman Cees Klaver. “Het verhaal van Jolanda is echt zo’n bijzonder verhaal, wat je vaker hoort bij sommige fantastische paarden. Het had maar zo kunnen zijn dat ze namelijk op die leeftijd al bij de slager was geëindigd”, vertelt de Noord-Hollander. Op de wekelijkse paardenmarkt in Utrecht wordt Klaver door een collega-handelaar geattendeerd op de merrie Jolanda, die toen door haar conditie niet op de markt getoond kon worden. “De handelaar Lammert Geerligts had Jolanda opgehaald bij een boer, Bart van der Wey uit Bakhuizen. Jolanda was op die leeftijd al ongelofelijk groot. Ze was al 1,78m en echt geen centimeter kleiner. Omdat ze zo hard gegroeid was, waren haar pezen niet goed meegekomen. Ze stond aan de voorbenen helemaal over de kogels heen en kon moeizaam lopen.”

Gok genomen

Maar Cees Klaver is destijds al een liefhebber van de fokkerij en ziet het prachtige papier van Jolanda. “Nimmerdor, Ramiro, Erdball xx allemaal op een rij en een moederlijn met veel predicaten. Ze was echt mooi gefokt. Als veulen was Jolanda ook al kampioen geweest op de keuring, want eigenlijk had ze een goed type. Ze was erg groot met een heel mooie, naar boven gebouwde hals.” Cees Klaver kan de merrie voor redelijk geld kopen en besluit de gok te wagen. “Ik ben vervolgens direct met haar doorgereden naar dierenarts Emile Welling, om haar te helpen aan haar beenwerk. Emile zei tegen mij: ‘Hoe kun je nou met een tweeënhalfjarige pas komen? Je had een jaar eerder moeten komen!’ Maar ik had haar pas net gekocht”, lacht Klaver. “Ik zei vervolgens tegen Welling: ‘Jij wilt wat leren, ik wil wat leren. Laten we het gewoon proberen. Het slechtste been doen we eerst en die betaal ik. Gaat dat goed, dan doen we het tweede been ook en die is voor jouw rekening.’ Uiteindelijk stemt Welling hier mee in en na een operatie, speciale ijzers en een paar maanden revalideren staat Jolanda

Met het binnenslepen van het olympisch goud maakt Big Star, na een periode van pech, alle beloftes waar.

uiteindelijk goed op haar benen. Ze heeft er een iets verdikte kogel aan overgehouden, maar ze liep weer als een nieuwe!”

Tegenovergestelde van Quick Star

Cees Klaver is op dat moment al een groot fan van de Franse springpaardenfokkerij en ook idolaat van Galoubet A-bloed. “Jolanda was dus een heel grote, opwaartse merrie, terwijl Quick Star een korte, op de voorhand gebouwde kleine hengst was. Ze was dus het tegenovergestelde van Quick Star, maar dat heeft er juist voor gezorgd dat het zo goed gepast heeft, achteraf.” Klaver heeft als veulen al veel op van Big Star. “Ik zou de laatste zijn die zegt dat je als veulen al een olympisch kampioen kan herkennen, maar het was echt een handig veulen. Het was dan wel een hengst, maar hij bewoog als een ballerina. Hij is altijd mijn oogappel gebleven.”

Als anderhalfjarige vertrekt Big Star naar Friesland. “Ze kunnen daar op de klei mooi

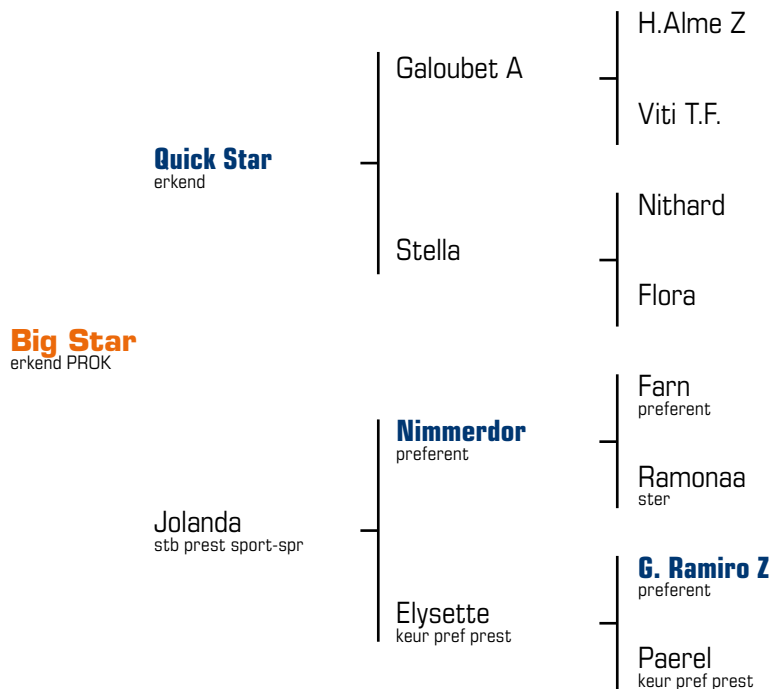
opgroeien. Toen ik als tweejarige bij hem ging kijken, pikte ik er twee hengsten uit voor de hengstenkeuring. Een Carnute en de Quick Star – oftewel Big Star.” De allereerste sprongen die Klaver zijn hengst ziet maken, zijn meteen raak. “De eerste keer sprong hij akelig voorzichtig aan de voorkant en liet ‘ie zijn achterhand nog iets lang. De tweede keer sprong hij met iets een langer voorbeen, maar gooide hij ongelofelijk de kont eruit. De derde keer deed hij werkelijk alles op de goede manier. Hij beukte altijd van de vloer, echt fantastisch!”

Geen succes op HK

De KWPN Hengstenkeuring wordt geen successtory voor Big Star en Cees Klaver. “Ik vond hem daar ook wel goed springen, maar hij kwam niet zo uit de verf als normaal en het was natuurlijk niet het mooiste paard. Hij was al om half zes bij ons vertrokken en ‘s avonds om half acht pas aan de beurt. Misschien kostte dat teveel energie of was hij wat verreis, maar hij mocht in ieder geval geen ronde verder. Een paar weken later belde Alan Waldman mij op. Hij reed Taloubet voor me en zei: ‘Ik hoorde dat je een goede Quick Star hebt.’ Dat bevestigde ik natuurlijk en Alan kwam kijken.” Waldman blijkt enthousiast en wil graag inkopen. Klaver besluit mede-eigenaar te willen blijven en verkoopt de helft in ruil voor drie paarden. “Ik zou tot en met zijn zesde jaar geen kosten hebben. Vaak is het verstandig om de helft van een goed paard aan een echte vakman te verkopen die hem dan verder kan ontwikkelen.”

“Ik ging niet voor ik hem had”

De Amerikaanse paardenhandelaar, fokker en ruiter Alan Waldman kan zich de eerste ontmoeting met de Quick Star-zoon nog goed voor de geest halen. “De eerste keer dat ik hem bij Cees zag springen, sprong hij super. Ik ging zijn terrein niet verlaten, voordat ik dat paard had gekocht! Het was een lange, lange onderhandeling met Cees, maar uiteindelijk kon ik de helft kopen. Ik reed destijds Taloubet al

2003

Geboren

2005

Eerste
bezigting

2005

Alan Waldman wordt
mede-eigenaar

2007

Mario Everse
neemt helft Cees
Klaver over

2008

Egbert Schep koopt
helft Mario Everse

2008

Nick Skelton
koopt Big Star

voor Cees, maar het was Marcel Beukers die mij destijds Big Star tipte.”

Waldman laat Big Star vervolgens als driejarige zadelmak maken door Thom Siemerink. “Ik kan het me nog als de dag van gisteren herinneren. Big Star had een topkarakter, maar hij had zo veel energie en bloed. Ze bleven hem maar longeren, maar moe werd hij nooit. Ik was blij dat ik er zelf niet op hoefde die dag”, lacht de in Putten woonachtige Amerikaan. “Uiteindelijk had hij gewoon veel energie en bokte hij wat, maar het karakter was super.”

Eerste sprongen onder zadel

Nadat Big Star als driejarige een periode in de opfok staat in Velp, betreedt hij als vierjarige de stallen van Alan Waldman weer en maakt hij zijn eerste sprongen onder het zadel. “Ik heb maar heel zelden een paard zo goed zien springen als Big Star al deed toen hij voor het eerst onder het zadel sprong. Hij deed daadwerkelijk alles goed.

MARIO EVERSE: “ZIJN NAAM WAS UITEINDELIJK HEEL TOEPASSELIJK”

Mario Everse kocht de helft van de toen vierjarige Big Star van Cees Klaver en kreeg de toen nog What A Quick Star K hetende hengst op stal. Zijn vrouw Mischa Everse bracht de hengst op concours uit. “Mischa heeft toen een andere naam voor hem bedacht en noemde hem Big Star. Achteraf was die naam wel heel toepasselijk. Hij heeft het meer dan waar gemaakt”, lacht Everse. “Ik reed Big Star thuis weleens en Mischa reed hem op concours. Het was zo’n sterk paard die voor ongelofelijk van de paal af sprong.” Mario Everse heeft – net als Waldman, Klaver en Schep – Big Star ook wel voor de fokkerij ingezet. “Ik zie qua types nog niet heel veel uniformiteit, maar springen doen ze allemaal heel goed. Er zal ongetwijfeld een goed paard van komen, maar of het een echte fokhengst wordt is altijd afwachten.” Alan Waldman is net even enthousiaster over de Big Star-nakomelingen. “Ze hebben allemaal gummy en lijken op de vader. Daarnaast fokt hij voor een Quick Star-zoon groot.”

Hij sprong voor in de manieren, opende achter geweldig en toonde al het vermogen. Hij was best een heel paard om te hanteren, maar hij had altijd zijn focus op de hindernis liggen.” Als vierjarige wordt Big Star thuis geregeld gereden door Alan Waldman en Henriëtte van Triest brengt de hengst uit op wedstrijd. Vervolgens neemt Waldmans zakenpartner en goede vriend Mario Everse de helft van Cees Klaver over en Mischa Everse gaat de hengst rijden. Zo neemt Big Star ook deel aan de hengstencompetitie. “Ik heb nooit een moment getwijfeld aan Big Star.

Ook in de hengstencompetitie vond ik het veruit de beste hengst. Maar in Hengelo kreeg hij de laagste punten en was ik wel even in shock”, lacht Waldman achteraf.

Nooit getwijfeld

“Soms heb je weleens dat je enthousiast bent over een paard, maar dat je in een mindere periode toch iets gaat twijfelen. Met Big Star heb ik dat nooit gehad. Hij had een geweldige mentaliteit met een goede focus op de sprong. Hij had al het vermogen en rek van de wereld en was natuurlijk ongelofelijk voorzichtig. Daarnaast was hij abnormaal gezond. Elke dag dat je hem uit de stal haalde was hij lenig, los in zijn lijf en blij. En zijn benen waren zo hard als staal.”

Na successen van Mischa Everse en Big Star verkoopt Mario Everse zijn helft aan Egbert

2012

Erkend door KWPN

2012

Teamgoud Olympische Spelen Londen, individueel vijfde

2013

KWPN Paard van het Jaar

2013

Winnaar Rolex Grand Prix van CHIO Aken

2016

Winnaar olympisch goud Rio de Janeiro

Schep op concours in Schijndel, in het begin van Big Stars vijfde levensjaar. “Toen had ik hem dus samen met Egbert”, vertelt Waldman. “Eerst had ik hem met Cees, toen met Mario en vervolgens met Egbert. Maar ik heb hem nooit willen verkopen hoor”, lacht de Amerikaan.

Volste vertrouwen

Alan Waldman neemt zelf de teugels over van de inmiddels vijfjarige hengst en de Quick Star-zoon gaat alleen maar meer en meer imponeren. Op concours bij Jan Broek in De Wolden springt Big Star ook mee onder Waldman en merkt Nick Skeltons partner Laura Kraut de hengst op. “Ik sprak Laura Kraut en vertelde dat ik ook alle vertrouwen in Big Star had. Kort daarop kwam Nick Skelton hem bij mij thuis proberen. Hij heeft hem slechts één keer geprobeerd bij mij thuis op de graspiste. Hij sprong geweldig en hoewel het om een heel dure vijfjarige ging, was het een van de gemakkelijkste deals die ik ooit gemaakt heb. Iedereen stond er met een lach op zijn gezicht en we hadden allemaal het volste vertrouwen dat dit goed zou uitpakken. Een beetje grappend zei ik toen tegen Nick: ‘Dit is je paard voor Londen.’ Vlak voor de Olympische Spelen belde hij me nog eens op om me daaraan te herinneren en te zeggen dat ik gelijk had”, glimlacht Waldman.

EGBERT SCHEP: “ZOALS BIG STAR ZIJN ER NIET VEEL”

Als net vijfjarige nam Egbert Schep de helft van Big Star over van Mario Everse. “Ik had hem al eerder proberen te kopen en op een goed moment op concours vroeg Mario geld voor zijn helft. Toen heb ik hem gekocht, want het was al zo'n fantastisch paard. Met zijn grote galop, sterk en een uitzonderlijke sprongafloop. Dat is net het verschil tussen een goede en een heel goede. Ik moest ook veel geld geven. Ik denk dat er weinig op die leeftijd voor dat geld verkocht worden”, vertelt Egbert Schep. Uiteindelijk pakte het voor Schep allemaal gunstig uit. “Toen Laura Kraut hem had gezien en Nick Skelton hem één keer probeerde, ging het allemaal heel vlot. Ze hadden hem niet eens heel hoog uitgeprobeerd, maar ze zagen toen ook al dat het apart was.” Schep heeft momenteel twee nakomelingen van Big Star op stal. “Een vijfjarige, die misschien nog wat slapper is, maar heel goed kan springen en extreem voorzichtig is. Dan heb ik een nog een tweeënhalfjarige hengst. Die heeft echt de afdruk van Big Star. Die knalt de lucht in!”

Op negenjarige leeftijd liep de Quick Star-zoon al mee tijdens de Olympische Spelen van Londen waar de hengst teamgoud binnensleepte voor het Britse team.

“Een betere vind ik nooit meer”

De Britse springruiter Nick Skelton kan het verhaal van Alan Waldman volledig beamen. “Laura had Big Star dus gezien in juli 2008 en Alan zei dat het paard eventueel wel te koop was, maar hij wilde dat hij naar een goede ruiter zou gaan. Laura belde mij direct op en zei: ‘Je kan maar beter snel komen om dit paard te proberen!’ Het was meteen de goede match. Ik voelde direct dat dit een exceptioneel paard was, want als vijfjarige

sprong hij al zoals hij nu nog steeds doet.” Maar vanaf vijf jaar tot de Olympische Spelen is nog een lange weg. “Ik heb hem eerst in Engeland op wat lokale wedstrijden gereden en later nam ik hem mee naar de Sunshine Tour. Vervolgens won hij als zesjarige in Engeland al twee jongepaardenfinales. Toen was het al een echte winnaar. Ik ben wat jongepaardenwedstrijden met hem blijven rijden, later ook in Florida en Devon. Gewoon om ervaring op te doen.”

Nick Skelton heeft een groot aantal van 's werelds beste paarden gereden: Dollar Girl, Arko III, Carlo, Apollo, maar ook Quick Star en Tinka's Boy en bij de ruiterwissel op de wereldkampioenschappen in Aken in 1986 reed hij zelfs Jappeloupe. “En toch heb ik nooit op een beter paard gezeten dan Big Star. Geen enkele keer in mijn hele carrière. Hij heeft echt alles: het vermogen, het karakter, de rijdbaarheid, de instelling, hij heeft lef, hij is ongelofelijk voorzichtig. Het is een onvoorstelbaar goed paard.” Niet voor niets zal de inmiddels 58-jarige springruiter zelf met pensioen gaan, wanneer Big Star met pensioen gaat. “Een betere ga ik toch nooit meer vinden!”

Olympisch kampioen

Big Star kent, afgezien van blessureleed van 2013 tot en met begin 2016, een carrière met louter sportieve hoogtepunten. “In de winter dat hij negen jaar werd, sprong hij in Wellington zijn eerste échte Grote Prijzen en won hij er direct een aantal. Toen gingen we ons natuurlijk richten op de Olympische Spelen in Londen”, vertelt Skelton. Londen werd met het behalen van teamgoud een groot succes, maar die ene fout die Big Star, of misschien een iets nerveuze Skelton, maakte in de olympische finale, kostte hen individueel goud. “In Londen had hij moeten winnen. Veel mensen zeiden achteraf ook tegen me: Big Star had de kampioen moeten worden in Londen. Maar dat hij nu, vier jaar later, terugkomt op de Spelen en dan alsnog echt kampioen wordt. Dat toont wel weer aan wat een briljant paard hij is. Hij heeft het echt verdiend”, aldus Skelton.

Maar wat voor ambities heeft Skelton nu nog met de dertienjarige hengst? “Ik wil proberen de Rolex Grand Slam nog eens te winnen. In Aken kon hij al winnen in 2013 en vlak voor Calgary raakte hij toen geblesseerd. Maar ik denk dat dit paard het kan.” Of Big Star nog een kampioenschap springt is afwachten. “Dat weet ik niet. Dat zullen we wel zien”, besluit Nick Skelton. ●

Als het pensioen van Big Star in zicht komt, stopt Nick Skelton ook met de wedstrijd sport. “Een beter paard ga ik niet vinden”, meent de Brit.

